

Dosarul nr. 2ra-743/21

Prima instanță: Judecătoria Bălți sediul central (jud. S. Ghercavii)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. S. Procopciuc, E. Grumeza, N. Chircu)

ÎNCHEIERE

12 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Primăria municipiului Bălți

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni „Cet-Nord” împotriva Verei Cozlenco, Primăriei municipiului Bălți și Întreprinderii Municipale „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 1 decembrie 2020 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost admis apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Cet-Nord”, casată integral hotărârea din 14 februarie 2020 a Judecătoriei Bălți sediul central și pronunțată o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost admisă parțial

constată:

La 25 octombrie 2019, SA „Cet-Nord” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Verei Cozlenco, Primăriei municipiului Bălți și ÎM „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că potrivit informației eliberate de IP „Agenția Servicii Publice” Departamentul cadastru, bunul imobil situat în mun. XXXXX str. XXXXX ap. X reprezintă o locuință socială și aparține cu drept de proprietate administrației publice locale, iar în calitate de locator până la 4 ianuarie 2019 a fost înregistrată Vera Cozlenco.

Potrivit contractului de furnizare a agentului termic nr. 27826 din 3 februarie 2006 se demonstrează faptul că Vera Cozlenco este beneficiar al serviciilor prestate de SA „Cet-Nord” și a acceptat serviciile acordate.

Conform răspunsului nr. 11-1867-08 din 2 august 2019 se confirmă faptul că locatarul se folosește de imobilul nr. X din str. XXXXX mun. XXXXX cu acordul APL și ÎM „Gospodăria Locativ Comunală Bălți”.

A menționat că prin inacțiunile de plată ale locatarului, SA „Cet-Nord” i-a fost cauzat un prejudiciu manifestat prin neexecutarea obligației de plată pentru energia termică consumată.

Astfel, potrivit informației cu privire la calculul pentru energia termică, pentru perioada 1 octombrie 2016 - 25 octombrie 2017, la locul de consum nominalizat s-a format o datorie la energia termică în sumă de 5 730,95 de lei.

A explicat că încasarea datoriei formate la energia termică în mod solidar de la pârâții Primăria municipiului Bălți, în calitate de proprietar al imobilului, ÎM „Gospodăria Locativ Comunală Bălți”, în calitate de gestionar al blocului locativ și locatarii indicați, va contribui la executarea cu succes a titlului executoriu, luând în considerare faptul că procedura de executare este o fază importantă a procesului civil.

În scopul soluționării litigiului pe cale amiabilă, la 17 septembrie 2019, SA „Cet-Nord” a expediat în adresa pârâtei Vera Cozlenco pretenții cu solicitarea de a achita datoria în termen de 7 zile, însă, aceasta a rămas fără atenție.

La 18 septembrie 2019, SA „Cet-Nord” a expediat solicitare de soluționare a litigiului pe cale amiabilă către pârâții Primăria municipiului Bălți și ÎM „Gospodăria Locativ Comunală Bălți”, care de asemenea a fost lăsată fără răspuns.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 5, 39, 94, 166 CPC, art. 9, 775, 858, 875 Cod civil, art. 25 din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală, pct. 10, 17, 18 din Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2003.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea în mod solidar de la Vera Cozlenco, Primăria municipiului Bălți și ÎM „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți” în beneficiul SA „Cet-Nord” a datoriei în mărime de 5 730,95 de lei și a cheltuielilor de judecată în mărime de 270 de lei.

Prin hotărârea din 14 februarie 2020 a Judecătoriei Bălți sediul central, a fost respinsă acțiunea.

În susținerea soluției emise, prima instanță a reținut că din materialele cauzei reiese că autoritățile administrației publice locale nu au calitatea de beneficiar și consumator al serviciului respectiv, mai mult ca atât nu au relații contractuale cu SA „Cet-Nord”, la materialele cauzei nefiind anexată nicio factură sau contract prin care Primăria municipiului Bălți și/sau ÎM „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți” să figureze în calitate de consumator al serviciului de alimentare cu energie termică.

Totodată, prima instanță a menționat că Primăria municipiului Bălți și ÎM „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți” nu pot avea pe cauza dată calitate de pârâți, între ÎM „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți” și Primăria municipiului Bălți nu există obligații contractuale cu SA „Cet-Nord” privind achitarea serviciilor prestate pentru apartamentul indicat în litigiu, nefiind stabilit că anume Vera Cozlenco este locatarul apartamentului nr. X din str. XXXXX mun. XXXXX, care a beneficiat de serviciile prestate de reclamant pe perioada de referință.

Prin decizia din 1 decembrie 2020 a Curții de Apel Bălți, a fost admis apelul declarat de SA „Cet-Nord”, casată integral hotărârea din 14 februarie 2020 a Judecătoriei Bălți sediul central și pronunțată o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost admisă parțial.

Au fost încasate de la Primăria municipiului Bălți în beneficiul SA „Cet-Nord” datoria în sumă de 5 730,95 de lei și cheltuielile de judecată în sumă de 472,50 de lei.

În rest, au fost respinse pretențiile înaintate de SA „Cet-Nord” împotriva Verei Cozlenco și ÎM „Gospodăria Locativ Comunală Bălți” privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Întru consolidarea soluției adoptate, instanța de apel a stabilit că potrivit actului din 25 aprilie 2012 se constată faptul că Vera Cozlenco nu locuiește și a eliberat locuința din mun. XXXXX str. XXXXX ap. X încă la 25 aprilie 2012.

Astfel, reieșind din faptul că, SA „Cet-Nord” a solicitat încasarea datoriei, conform calcului energiei termice prezentat, pentru perioada 1 octombrie 2016 - 25 octombrie 2017, în mărime totală de 5 730,9 de lei, perioadă când deja Vera Cozlenco nu mai locuia în apartamentul menționat, instanța de apel a ajuns la concluzia de a respinge capătul dat de acțiune formulată către acest pârât, ca neprobat, or din materialele cauzei nu rezultă că Vera Cozlenco, în perioada anilor 2016 - 2017, ar fi fost beneficiară a serviciilor livrate de SA „Cet-Nord”.

Totodată, instanța de apel a reținut ca fiind justificate pretențiile SA „Cet-Nord” privind încasarea datoriei pentru energia termică livrată, pretinse spre încasare de la Primăria municipiului Bălți, având în vedere că, în cadrul examinării cauzei a fost constatat cu certitudine că în apartamentul nr. X din mun. XXXXX str. XXXXX a fost livrată energia termică în perioada 1 octombrie 2016 - 25 octombrie 2017, rămasă neachitată, iar în temeiul Legii privind delimitarea proprietății publice acest bun se află în gestiunea APL.

La fel, a menționat instanța de apel că prin decizia Consiliului mun. Bălți nr. 6/33 din 5 mai 2011, ÎM „Gospodăria Locativ Comunală Bălți” are atribuții de gestiune economică a proprietății municipale în componența căreia intră deservirea tehnică a blocurilor locative, dar nu și deținerea în posesie și folosință a apartamentelor municipale, motiv din care acest pârât nu a beneficiat de serviciile SA „Cet-Nord” livrate apartamentului nr. X din mun. XXXXX str. XXXXX.

La 17 martie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Primăria municipiului Bălți a declarat recurs împotriva deciziei din 1 decembrie 2020 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat că este eronată concluzia instanței de apel precum că datoria nu poate fi încasată de la ÎM „Gospodăria Locativ Comunală Bălți”, din motiv că fondul locativ este transmis întreprinderii în gestiune economică și nu în posesie și folosință, or gestiunea economică efectuată de către întreprindere municipală anume prevede posesia și folosință a fondului locativ, deoarece autoritățile publice locale au transmis întreprinderii municipale în gestiunea economică fondul locativ împreună cu toată documentația, arhiva etc.

Astfel, autoritatea publică locală, în calitate de proprietar, emite decizii de repartizare, transmitere apartamentelor etc., la propunerea întreprinderii și toată evidența, inclusiv și lista persoanelor pentru îmbunătățirea condițiilor de trai se duce de către întreprinderea municipală.

Concluzia instanței de apel de a încasa de la Primăria municipiului Bălți datoriile pentru energia termică contravine prevederilor art. 776 Cod civil.

La fel, a menționat că SA „Cet-Nord” nu a prezentat niciun contract încheiat cu Primăria municipiului Bălți în baza căruia ar fi luat naștere obligația Primăriei municipiului Bălți de a achita costul energiei termice livrate și nici nu a făcut

trimitere la vreun fapt ilicit (delict) și orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii în baza căruia ar fi luat naștere această obligație.

Având în vedere prevederile Codului civil nr. 1107-XV din 6 iunie 2002, Hotărârii Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, Legii serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 1402-XV din 24 octombrie 2002, Legii cu privire la locuințe nr. 75 din 30 aprilie 2015, a precizat că autoritățile administrației publice locale, neavând calitatea de beneficiar și respectiv de consumator al serviciului respectiv, nu sunt și nu au fost niciodată în relații contractuale cu SA „Cet-Nord” în ce privește alimentarea cu energie termică a spațiilor din fondul municipal de locuințe, cu atât mai mult că la cererea de chemare în judecată nu a fost anexat niciun document (factură sau contract) prevăzut de legislația în vigoare în care să figureze Primăria municipiului Bălți în calitate de consumator al serviciului de alimentare cu energie termică.

Așadar, în conformitate cu legislația în vigoare, toate chestiunile legate de achitarea datoriilor pentru prestarea serviciului de alimentare cu energie termică în fondul municipal de locuințe urmează a fi soluționate între furnizorii și consumatorii serviciului respectiv și, după caz, gestionarul fondului locativ municipal în baza contractelor încheiate între aceștia.

Faptul că autoritățile administrației publice locale au calitatea de proprietar al fondului locativ municipal nu poate servi ca temei de încasare a datoriilor pentru energia termică atât timp cât acest fond locativ se deservește și se gestionează de întreprinderea municipală, deoarece autoritățile publice locale nu au posibilitatea de a efectua controlul sau să monitorizeze efectuarea plăților a serviciilor comunale, inclusiv și energia termică.

A mai notat că în Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 1402-XV din 24 octombrie 2002 (în special în art. 2) nu există noțiunea de proprietar al fondului locativ ca subiect al relațiilor de livrare, consum și achitare a energiei termice, fiind specificați așa subiecți ca: operator, consumator, intermediar la decontări, gestionar al fondului locativ.

Acest lucru se confirmă și prin faptul că în fondul locativ municipal contractele de livrare a energiei termice sunt încheiate de SA „Cet-Nord” (în calitate de operator) cu locatarii (chiriașii) spațiilor locative sau nelocative (în calitate de consumatori).

La 8 aprilie 2021, în adresa SA „Cet-Nord”, Verei Cozlenco și ÎM „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți” a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Primăria municipiului Bălți, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 130), fiind recepționată de către SA „Cet-Nord” și ÎM „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți” la 15 aprilie 2021 și de către Verei Cozlenco la 19 aprilie 2021, ceea ce se atestă prin avizele de recepție anexate la actele cauzei (f. d. 131-133).

La 22 aprilie 2021, prin intermediul oficiului poștal, SA „Cet-Nord” a depus referință la recursul declarat de Primăria municipiului Bălți, solicitând respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel.

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care Vera

Cozlenco și ÎM „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți” să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 21 ianuarie 2021, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 114), fiind recepționată de către recurentă la 25 ianuarie 2021, ceea ce se confirmă prin avizul de recepție anexat la actele cauzei (f. d. 117)

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 17 martie 2021 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Primăria municipiului Bălți, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Primăria municipiului Bălți, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul

normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Primăria municipiului Bălți urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Primăria municipiului Bălți.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic